

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioan. Petri Maffei, Bergomatis, E Societate Iesv,
Historiarvm Indicarvm Libri XVI.**

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ex Aloisii Goveani Litteris, Datis Coulane è collegio Saluatoris, 8. Calend.
Feb. 1569.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11473

laicos, quos ille amantissimis verbis & exemplis Christiana-
nae humilitatis instituit. Pecuniarias multas nec saepe im-
ponit, & domum suam exactas deferri non patitur. valetu-
dinarium est curandis leprosis (quorum magna est in iis fi-
nibus multitudo) ipsius opera & consilio constitutum, non
paruo utique cum corporum tum etiam animorum bono,
(multi quippe ea ratione conuertuntur ad Dominum) huic
ergo valetudinario Melchior eiusmodi pecuniam attribuit
statim.

Ex Iapone hoc anno litteras nondum accepimus: si fue-
rint allatae, mittentur ad vos.

Hæc mihi in presentia, quæ scriberem, occurrerent. Re-
liquum est, ut Malacensem hanc domum atque familiam,
sacrosanctis tuis, Pater optime, sacrificiis precibusque eo
diligentius adiuues, quo maius illi periculum impedit. ru-
mor est enim, Acenorum Regem (si populi sunt insulae ma-
gnæ Taprobanæ, quam hodie Sumatiam vocant) ad obsi-
dionem huius vrbis comparare sese, certè perniciose Malacē-
sibus agitare consilia. Malaca, 4. Non. Decembris, 1569.

EX ALOISII GOVEANI LITTERIS, DATIS
Coulano è collegio Saluatoris, 18. Calend. Feb. 1569.

VRBIS hæc, in qua commoramur laborantes in vinea
Domini, & in Comorinensem quoque tractum subinde
excurrentes, jacet ad montis cuiusdam radices, passuum
à mari novè circiter millia. Salubre calum, aquæ optimæ,
annona plurima, gens verò ad pacis æquæ ac belli munia
solers: Christiana sacra multi suscipiunt, qui iam susceperunt,
tum frequenti sacramentorum usu, tum etiam animi cædore
atque munditia, & in ceteros, benignitate & officiis, egregium
probitalis ac veræ fidei specimen præbent.

Mauris ethnicisque oram hanc non exigua quandoque clas-
se instantibus, armati resistunt sanè fortiter, præstantque
magnam in catholica fide constantiam.

In neophytis est egregia pietate mulier. ad eam cum ethni-
ci quidam adiissent, petentes nescio quid patrio delubro of-
ferendum, id postulatum usque eo mulier tulit indignè, ut
scopis arreptis (quod genus iniuriæ apud eos in primis
contumeliosum est, atque idcirco à magistratibus etiam se-
uerè admodum vindicatur) ita tenaciter, ut extorqueri non
possent,

possent,

possent, vultu verbisque; malè acceptos abs se reiecerit, quia etiam postridie, qui dies erat sabbati, præcipua feminarum pietatè cultuque concelebrari solitus, cum plebs iam frequè cõuenisset in tẽplum: elata voce mulier eadem, vt coctus omnis exaudiret: Ego, inquit, in simulacri cultum rogata nescio quid, negaui scilicet. quòd si quem posthac in eo genere peccare cognouero, me omnino eius nomen ad Patrẽ, (sic enim sacerdotem nostrum appellat) cum primũ affuerit, delaturam esse profiteor. qua denuntiatione compuncta nonnullè, aliquo eiusmodi obstrictè piaculo, ad officium sponte rediere.

In extrema ora castellum est insigni quodam ethnicorũ delubro clarũ in primis ac celebre, Christiani etiã aliquot ibi versantur. & quoniã ea natio piscatu maximè vitã tolerat, cum duobus iam mensibus inopia piscium grauiter laborarent, duos è nostris, qui tum aderant, rogauere Christiani, vt supplicationibus publicis Deũ propitiare ne grauentur. supplicationes habitæ cum apparatu ac ceremoniis: à tẽplo nostro ad crucẽ usq;, nõ lõgè positã, agmẽ Christianorũ processit, magna cum religione, quorundã verò etiam lacrymis. Deinde nostri ad aliũ pagum rei Christiane causa profecti, nuntium accepere, paulo post supplicationes peractas ingentem repentè vim piscium magna cum neophytorum gratulatione extitisse.

In hac ora maritima tres & viginti sunt pagi, sanè frequètes, & quidem, exceptis quatuor, omnes Christianis tẽplis ornati. Suus autem cuique templo ædituus præest, què patria lingua Canaquapolem vocant, propter nostrorum hominum penuriam, ex ipso neophytorum numero lectus à probitate & Christianæ disciplinæ peritia. Horũ est, præter templi custodiam, Christianis etiam præceptis plebem imbuere, discordias tollere, in templum neophytos conuocare, obseruare quis desit, quive se malè gesserit, omnia demum ad Patrem deferre, cum venerit, vt ipse deinde pro delicti modo remedium adhibeat. Obseruantia verò neophytorum in nostros homines mira, mirum obsequium.

Graues etiam inimicitia nostrorum opera suasq; multa deposita, & constituta pax non solum inter priuatos & consanguineos, & ipsos quoque populos, verum etiam Regem inter ac Regni proceres aliquot. atque hac ratione imminetia sæpe seditionis tumultusque sublata pericula,
tanta

tanta cum Christianorum tum verò ethnicorum approbatione, vt multi principes viri sese iam nunc defensores atq; adiutores Euangelii præbeant, qui nuper acerrimi Christianæ religionis aduersarii fuerant. Regis verò ipsius, quamquam adhuc ethnici, eximia erga nos humanitas ac beneuolentia cernitur: audit nos perlibenter, templū Christianis ædificauit egregium, quinetiam in eam incubuerat uoluntatem, vt Maurorum fanum, quamquam inuitis ac reuolentibus ipsis, euerteret. Sed ne qua turba ac rixa oriretur, vel ipso nostrorum suasu res in aliud tempus dilata.

Dum hæc pararem scribere, ecce tibi ab Rege Trauancoris nuntius: etiam atque etiam rogans, vt Regem ipsum è nostris aliquis adeat: esse quæ ille nobiscum agere uehementer velit. Delubrum est leucis ab hoc oppido quatuor, quo Rex Trauancoris tum ad gratulationes quasdam ac solemnias sese contulerat. eò igitur è nostris nonnulli profecti, benignissimè ab eodem excepti sunt: actum de templis Christiano ritu ac religione toto ipsius regno extruendis: eamque potestatem Rex patentibus litteris seu diplomate fecit amplissimam: deinde omnibus iis qui ad Christum accederent, immunitates ac priuilegia multa proposuit: se suaq; nostris liberaliter detulit: eosdem orauit, vt sibi Lusitanorum, qui versantur in India, conciliarent amicitiam tandem permanens, quamdiu sol extabit ac luna, professus hostem se hostium nostrorum fore perpetuum. ad ea nostri tum ita respondissent, vt Regi gratias agerent, & opportunè etiam alia quedam adderent, domum reuersi sunt. Quocirca breui, vt speramus, magna cum diuini nominis gloria totum illud regnum ad ecclesiam catholicam aggregabitur, eritque necesse, vt Indica omnia nostræ Societatis collegia cultores atque operas in vnicam hanc magnam ac spatiosam pro sua quæque parte contribuât. Laudetur etiã atque etiam Dominus: idemque nobis multum de suo sancto Spiritu largiatur. Amen.

EX EMANVELIS IESSERIAE LITTERIS AD
Propositum Generalem datis Goa, 4. nonas Ianuarii, 1569.

AESTATE superiore cum è Sinis redirem, Cocini primum, deinde Goæ sum factus certior, auere te, Pater optime, de illarū gentiū moribus ac natura cognoscere,